

LUD

NAJWIĘKSZY TYGODNIK POLSKI W AMER. POŁUDN. — ZAŁOŻONY W 1920 R.
"LUD" ("O POVO") O MAIOR JORNAL POLONES DA AMER. LATINA — FUNDADO EM 1920

Curitiba — 20 marca — (março) — 1968 — Nr 2956 — (11/68)

Rocznica rządów

Z okazji obchodu pierwszej rocznicy rządów prezydenta Costa e Silva odbył się w stolicy szereg uroczystości związanych z tą datą. Podczas bankietu, w którym wzięli udział ministrowie i gubernatorzy Stanów, Szeł państwa wygłosił mowę na temat osiągnięć rządu w pierwszym roku urzędowania. Mowa ta transmitowana była do całego narodu poprzez stacje radiowe i telewizyjne.

Nie tak dawno zamieściliśmy już dość obszernie sprawozdanie z dorobku obecnego rządu. Tym razem pragniemy podkreślić nowe wypowiedzi Marszałka Costa e Silva związane z ostatnimi wydarzeniami w kraju.

I tak p. Prezydent zajął się obszernie problemem, dyskutowanym szeroko od kilku miesięcy przez różnych polityków a przede wszystkim przez prasę. Problemem tym jest "salário mínimo". Podwyżka tego "salário" nastąpiła właśnie podczas mowy Głowy państwa. Marszałek Costa e Silva odroczyl rozwiązanie tej sprawy, podkreślając jedynie, że rząd opracowuje nowy program o "salário", którego realizacja nastąpi w najbliższym czasie. "Salário" świata pracy podwyższony będzie automatycznie, kiedy taksa inflacyjna okaże się wyższa od przewidzianej przez Ministerstwo Planowania i Skarbu.

Ciekawym szczegółem mowy p. Prezydenta było to, że zaraz po Rewolucji Marcewici wielu wybitnych gubernatorów ofiarowało mu stanowisko szefa państwa. Costa e Silva nie przyjął jednak tej godności, twierdząc, że kandydatem na prezydenta powinien być cywil. Przypomniał także, że wybitni politycy próbowali kilkakrotnie wciągnąć go w nieporozumienie czy konflikt z prezydentem Castelo Branco. Nie udało im się to, gdyż Costa e Silva zawsze uważał marszałka

Castelo Branco za człowieka najbardziej godnego władzy nad państwem.

Ważnym punktem mowy p. Prezydenta było jego zapewnienie, że wybory na gubernatorów odbędą się przez powszechne głosowanie. Nawet w wypadku gdyby obrani zostali kandydaci z opozycji, obecny rząd zatwierdzi ich wybór i zagwarantuje objęcie przez nich władzy stanowej. "Nie byłbym prezydentem, gdyby tak się nie stało" — powiedział dosłownie Szeł państwa.

Od dłuższego już czasu sztuka teatralna pozostaje pod cenzurą, ponieważ wiele sztuk teatralnych obrażało moralność i publicznie względnie uczucia religijne większości społeczeństwa. A ponieważ sztuka teatralna sama niezdolna była do jakiegokolwiek akcji samicyjnej na tym terenie, rząd musiał wziąć tę sprawę w swe ręce. Obecnie formuje się specjalna komisja złożona z elementów rządowych i grup teatralnych, by wspólnie opracować normy dla teatru i w ogóle dla sztuki, unikając w ten sposób godnych pożałowania nadużyć.

Szeł państwa nie poruszył kwestii "sublegendy", która dopiero jest w stadium przygotowywania i niewiadomo, czy przejdzie w Kongresie. Na ostatnim zjeździe gubernatorów w Brasiliu, większość zebranych w sprawie, działa się przeciw "sublegendzie". Pozostała również na boku kampania kilku gubernatorów, by zjednoczyć wszystkich dawnych liderów Rewolucji Marcewici oraz znaleźć drogę porozumienia czy współpracy z opozycją. Porozumienie czy współpraca rządu z opozycją wymaga dużo dobrej woli oraz wzajemnych ustępstw. Tych możliwości na razie nie widać.

Zaludnienie Stanu Amazonas

Minister Spraw Wewnętrznych Albuquerque Lima, wypowiadając się na temat kolonizacji Stanu Amazonas, podkreślił, że zaludnienie tego obrzmiemu Stanu odbędzie się najpierw przez mieszkańców północnych Stanów Brazylii, już przystosowanych do tamtejszego klimatu i warunków życia. Dopiero potem nastąpi napływ elementu z innych obszarów kraju, po uprzednio przeprowadzonej selekcji.

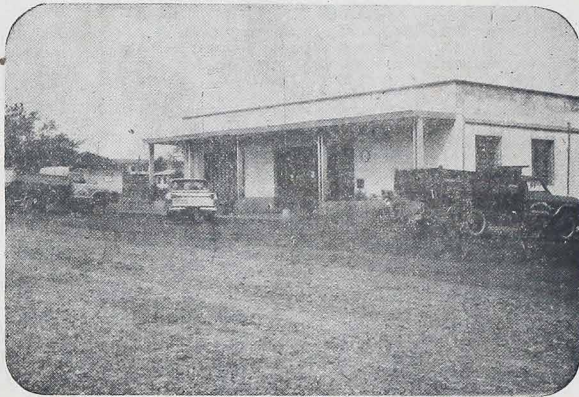
Zaproszenie dla Costa e Silva

Prezydent Johnson zaprosił prezydenta Costa e Silva z wizytą do Stanów Zjednoczonych z okazji otwarcia Wystawy Przemysłowo-Rolniczej obu Ameryk wyznaczono na kwiecień br. Johnson apeluje do marszałka Costa e Silva, by Brazylija wzięła udział w tej tak ważnej dla kontynentu amerykańskiego wystawie, która odbędzie się w San Antonio, w Stanie Teksas pod nazwą "Hemisfair". Dotąd bowiem Brazylija nie zgłosiła swego udziału w wystawie.

Pimentel przeciw "sublegendzie"

Gubernator Parany - Paulo Pimentel w rozmowie z dziennikarzami, podczas ostatniego pobytu w Rio, oświadczył, że "sublegenda" skończy praktycznie z partią opozycyjną MODEBRA, gdyż kandydaci jej nie będą mieć tych samych korzystnych warunków co kandydaci ARENY. Idealem rozwiązaniem wg. Pimentel'a byłoby zaistnienie 4 partii, by wszystkie odcienia polityczne mogły znaleźć swe prawdziwe oblicze w bycie państwowym.

Municypia i e miasto Medianeira, położone w północno-zachodniej Paranie — (między Foz do Iguaçu i Cascavel) — posiada wszystkie dane, by stać się wkrótce jednym z najzamożniejszych i ch m muniyipiów w tym rejonie. Pierwsi mieszkańcy Medianeiry rekrutują się spośród kolonistów gaucho w s k o i c h, przybyłych z Bento Gonçalves. Data założenia przypada na 24 października 1951 r. Doś muniyipiżni to liczy 37 tysięcy mieszkańców, z tych 70% stanowią Gausowicze, 20 procent z Santa Catarina, reszta — to Paraniecy.

Migawki ze Świata

- Czyska w wyniku demonstracji. — Trzech wysokich urzędników partyjnych: Jan Grudziński, Jan Korecki i Fryderyk Topolski, których synowie przewodniczyli demonstracjom studentów, zostało usuniętych ze swych stanowisk.
- Konserwatyści czeszy tracą grunt. — Konserwatywna grupa czeskiej partii komunistycznej traci wpływy na korzyść grupy liberalnej, walczącej o częściową przynajmniej wolność słowa i myśli.
- Antypatia do Sowietów w Egipcie. — Coraz więcej wzrasta antypatia do ZSRR w społeczeństwie egipskim, zwłaszcza wśród studentów z powodu wielkiej liczby sowieckich techników i wojskowych, ocenianej na 1.500.
- Wycisg za złotem. — Masowe zakupy złota zanotowano ostatnio w takich miastach jak Londyn, Paryż, Rzym, Bruksela i Frankfurt. W Londynie sprzedano 20 ton złota, a w Paryżu — 50 ton.
- Nowa transplantacja serca. — Podczas swego pobytu w Nowym Jorku, prof. Barnard zapowiedział nowe przeszczepienie serca w Afryce Południowej. Operacja ta odbędzie się za miesiąc.
- Protest przeciw egzekucjom. — Delegaci państw afrykańskich w ONZ domagają się zwolnienia Rady Bezpieczeństwa, by zmusić rząd Rodezji do wstrzymania egzekucji murzynów oskarżonych o dywersyjną akcję przeciw prawowitej władzy.
- Wyniki wstępnych wyborów w USA. — W Stanie New Hampshire odbyły się wstępne wybory na kandydatów na prezydenta państwa. Kandydat partii demokratycznej — Eugene McCarthy otrzymał 42 proc. głosów, gdy Nixon — kandydat partii republikańskiej uzyskał 79 proc. głosów.
- Robert Kennedy — kandydatem. — Brat zmarłego prezydenta USA — Robert Kennedy zgłosił oficjalnie swą kandydaturę na przyszłego prezydenta Stanów Zjednoczonych.
- Zmotoryzowana dywizja do Wietnamu. — Szefowie Pentagonu starają się o wysłanie 1-szej dywizji zmotoryzowanej do Połudn. Wietnamu, by wyprzeć Wietkong z obronnych pozycji na obszarach gorzystych.
- Armia Chin komunistycznych. — Siły zbrojne Chin komunistycznych wynoszą 2 miliony i 600 tys. ludzi, nie licząc 135 tys. marynarzy i 90 tys. lotników. Rok rocznie 700 tys. rekrutów powołanych jest do służby wojskowej.
- Reforma gabinetu w Argentynie. — Prezydent gen. Onganía dąży do całkowitej zmiany gabinetu, skazując ludzi zdolnych i pełnych inicjatywy. Zmiana dotknie nadto 6 gubernatorów prowincji.
- 3 nowych ambasadorów we Francji. — Nowi ambasadorzy: USA — Sargent Shriver, W. Brytanii — Christopher Soames i NRF — Sigismund von Braun objarę mają swe placówki w Paryżu. Shriver jest szwagrem zmarłego Kennedy. Soames — zięciem Churchill'a i von Braun — bratem sławnego specjalisty od pocisków rakietowych.
- Rząd PRL oskarża "syjonistów". — Polska prasa rządowa oskarża Żydów - Syjonistów o podjudzanie i kierowanie demonstracjami studentów w Warszawie, Krakowie, Poznaniu i Łodzi. Jest to znane w systemie komunistycznym sżukanie "kozła ofiarnego".
- Zaburzenia w Chinach. — Według relacji prasy chińskiej, trwają walki w kilku prowincjach chińskich pomiędzy "czerwoną gwardią" a przeciwnikami Mao Tse Tung'a. W Tybecie w walkach zginąć miało około 700 osób.
- Kuba osamotniona. — Prawie wszystkie komunistyczne partie Ameryki Łacińskiej nie chcą współpracować z Fidel Castro, przede wszystkim z powodu jego programu walki zbrojnej o zdobycie władzy, programu, który dotąd okazał się utopią.
- Bogactwa oceanów. — 35 państw (m. in. Brazylija) utworzyło już specjalną komisję techniczną, by przeprowadzić dokładne badania nad bogactwami mórz i oceanów i ich eksploatacji w wyżywieniu i w osiągnięciu dobrobytu dla całej ludzkości.

Fabryka samolotów w Minas

Niemieckie przedsiębiorstwo — Dornier zakłada w Minas Gerais fabrykę samolotów. Fabryka ta powstanie w municypium Lassance, w rejonie Três Marias, slynnego z olbrzymiej zapory wodnej. Tamtejszy rząd stanowy ma przygotować tereny pod budowę oraz wybudować centrum przemysłowe w powyższym municypium, by personelowi nowej fabryki niczego nie brakło.

Komunikacja z satelitami

Telekomunikacyjne przedsiębiorstwo rządowe "EMBRATEL" otrzymało od banku amerykańskiego Exinbank pożyczkę w sumie 2,4 miliona dolarów na budowę stacji telewizyjnej do chwytania i przekazywania transmisji programów przy pomocy satelitów. Stacja ta powstanie w municypium Itabera, w Stanie rioskim i ma być ukończona w początkach 1973 r.

Lepszy czas dla Amerykanów

W Wietnamie skończy się wkrótce okres deszczowy, który utrudniał bardzo bombardowanie przez lotnictwo USA ważnych poycji Wietkongu. Gen. Westmoreland pragnie za wszelką cenę przejść do ofensywy, by odeprzeć raz na zawsze koncentrację sił Wietkongu wokół kilku baz amerykańskich, zwłaszcza stolicy Saigonu. Obecnie ponad 40 tysięcy Amerykanów przygotowują się do akcji ofensywnej.

Zjazd gubernatorów

W stolicy kraju odbył się zjazd gubernatorów kilkunastu Stanów, którzy obradowali nad nowym statutem partii ARENY. Statut ten przedłożony będzie do zatwierdzenia na konwencji partyjnej wyznaczonej na maj br. Obradom gubernatorów przewodniczył Prezydent państwa.

Nowe gimnazja w S. Paulo

Stanowy rząd paulistański zbudował nowych 235 gimnazjów, w których studować będzie 230 tysięcy studentów. Obecnie do gimnazjów całego Stanu uczęszcza 2,5 miliona uczniów. Ponadto reformowano całkowicie przedawnione metody nauczania, dzięki licznym kursom dla profesorów i otwarciem wielu gabinetów fizycznych.

Nowym arcybiskupem Nowego Jorku został zamianowany przez Papieża, biskup Terence James Cooke, liczący 47 lat. Archidiecezja nowojorska liczy prawie 2 mln. katolików.

"Przymierze dla Postępu"

Stany Zjednoczone przeznaczyły około 600 milionów dolarów na dalszą rozbudowę programu Przymierza dla Postępu. Z sumy tej Brazylija otrzymała 215 mln. Kolumbia — 95 mln., Chile — 83 mln., Ameryka Centralna — 83 miliony dolarów. Fundusz powyższy zredukowany został o 30 proc. na usłynie żądania Kongresu USA.

Ziemia dla bezrolnych

Dynamiczny i pełen inicjatyw, minister Pracy — Jarbas Passarinho — czyni wysiłki, by przeprowadzić realizację nowego prawa, na mocy którego wszyscy bezrolni w Nordeste, gdzie istnieje ogromne polacie ziemi objęte uprawą trzcinny cukrowej, otrzymaliby darmowo od rządu po 2 hektary ziemi. Takie rozwiązanie sprawy dałoby podstawę do polepszenia doll tysięcy rodzin żyjących w nędzy i bez żadnego, lepszego widoku na przyszłość.

Wypadki w Czechosłowacji

Ucieczka gen. Sejny spowodowała samobójstwo wiceministra Obrony — gen. Vladimira Janka, oddanego przyjaciela Sejny. Równocześnie syn Nowotnego został aresztowany za malwersacje dokonane ze sprzedaniem samochodów. Nie koniec na tym. Narodowa Rada Słowacka pozbawiła Michała Chudika stanowiska przewodniczącego. Chudik był gorącym zwolennikiem Nowotnego oraz zagorzałym stalinistą. Z tej okazji czeski wiceprekurator generalny przypomniał w prasie, że między 1948 a 1953 r. 20 tys. osób dostało się do więzienia za różne "przewinienia" polityczne, z tych zaledwie 2 tys. zostało zrehabilitowanych.

Proces przeciw urzędnikom

Z nakazu p. Prezydenta toczy się proces przeciw funkcjonariuszom Służby Opieki nad Indianami (SPI), którzy sprzeniewierzyli wielkie sumy pieniądze kosztem wyżywienia różnych szczepliów indyjskich. Sprzeniewierzenie to idzie w zawrotną sumę 200 mln. nowych kruczerów. Poimn. nowych kruczerów. Poimn. nowe polacie ziemi stanowiące rezerwuwar indian, dopuszczając się również i wiele innych nadużyć. Dochodzenia na temat tych malwersacji przeprowadziła specjalna komisja inwestycyjna. Dotąd 200 urzędników usunięto już z posad, a 150 wytoczono proces.

Dolar bez pokrycia złota

Senat USA upoważnił prezydenta Johnsona do dysponowania 10,5 biliona dolarów w złocie, by gwarantować obecną cenę dolara tj. 35 dolarów za jedną uncję złota i polożyć kres gorączkowemu skupowaniu złota na całym świecie. Krok ten amerykańskiego Senatu pozbawia Stany Zjednoczone ostatnich rezerw złota, a co za tym idzie — pokrycie dolara w złocie. Gorączka skupowania złota tłumaczy się niedawny wylaniem funta — wielnym spadkiem funta — USA w kimy wydatkami USA w Wietnamie oraz brakiem usłtanowania nowego systemu monetarnego. Temu ostatniemu brakowi winien jest de Gaulle.

BIOS CZYTELNIKÓW:

ZYGMUNT WIELICZKA

Polska Ludowa, Kraj i ludzie

(ZAKOŃCZENIE)

Po raz trzeci w dziejach narodu polskiego zachodzi obecnie moment historyczny, w którym losy jego zależą od dynamiki wizerunku i zacienienia wizerunku społecznego. Podajmy przeto zwięzłej analizie owe trzy problemy, od których rozwiązania zależy poprawa stosunków w Polsce Ludowej. Są nimi 1. aprowizacja kraju, 2. zatrudnienie mas, 3. kwestie mieszkaniowe. Ad 1. Początkowa próba kolektywizacji wsi polskiej zalała się około 1954 roku. Pod groźbą katastrofy na odcinku wyżywienia, władze ludowe doszły do przekonania, że chłop polski nie da się wciągnąć do gospodarki zbiorowej. Po zarzuceniu prób wprowadzenia kolchozów, sytuacja poprawiła się radykalnie. A podjęta po r. 1958 akcja mechanizacji i modernizacji rolnictwa dała dobre wyniki i istnienie uzasadnione nadzieje, że w niedługim czasie wieś polska osiągnie najlepsze wyniki zachodnio-europejskie. Władze Polski Ludowej odeszły w danym wypadku z powodzeniem od doktryny partyjnej.

Ad 2. Znacznie trudniej przedstawia się problem zatrudnienia mas, związany bezpośrednio z uprzemysłowieniem kraju, zaniedbanego w tej dziedzinie zarówno w latach niewoli jak i częściowo w okresie przedwzrostowym. Dodatkowo utrudnienie stanowi konieczność zatrudnienia kilkuset tysięcy młodzieży, zgłaszającej się rokrocznie do pracy. Mimo to w Polsce Ludowej bezrobocie nie ma. Przeciwnie, brak rąk do pracy, szczególnie w budownictwie. Już przed wieloletnim uruchomieniem, wzgl. powiększono i zmodyfikowano zakłady przemysłowe, zniszczone przez okupanta niemieckiego. W parze z elektryfikacją kraju idzie obecnie dynamiczna akcja budowy nowych fabryk, planowanych głównie celem zmniejszenia importu dóbr konsumpcyjnych. Od powodzenia tej akcji zależy w dużej mierze przyszłość gospodarstwa polskiego i z nią związana stopniowa poprawa bytu ludności. Wykonanie planu rozbudowy przemysłu, opracowanego na okres do 1980 r., wymaga jednak nadzwyczajnego wysiłku mas pracujących, czego dowodzi przytoczony tu przykładowo projekt dot. Warszawy i województwa warszawskiego. Do planowanego Warszawskiego Zespołu Miejskiego zostanie włączona nie tylko strefa podmiejska, Otwock, Pruszków, Grodzisk, Karzew, Józefów, Wolomin i Radzymin, lecz również cały powiat Nowy Dwór, Pruszków i Piaseczno. Dalej Miłanów, Natolin, Sulejówek i Wesoła, wraz z przyległymi gromadami. Plan przewiduje przeniesienie szeregu nowoczesnych fabryk ze stolicy do innych miejscowości woj. warszawskiego, co zapewni ma ich szybki rozrost. W myśl projektu, w każdym nowo uprzemysłowionym mieście skupi się zgóry określone działy produkcyjne. W samej Warszawie zaś ulegnie likwidacji około 380 małych i przestarzałych fabryk. W podobny sposób ma ulec planowej reorganizacji przemysłu w całym kraju. Projektanci przewidują, że do roku 1980 dochód społeczny Polski Ludowej wzrośnie o dwójnasób, co umożliwi obniżenie czasu pracy do 40 godzin tygodniowo. Gigantyczne te plany oznaczają dodatkowe obciążenie mas pracujących. Wymaga zwiększenia importu surowców, szczególnie rudy żelaza. Oznacza dalsze zacienienie stosunków gospodarczych z Rosją Sowiecką, głównym dostawcą hut polskich. Jak już wspomnieliśmy, powodzenie zależy od potencjału wizerunku narodowego i społecznej, od gotowości ogółu ludności do dalszych wysiłków i ograniczeń.

Ad 3. W klasyfikacji zagadnień społecznych, budownictwo mieszkaniowe zajmuje w Polsce Ludowej trzecie miejsce. Trudne na ogół obecne warunki mieszkaniowe są przedmiotem licznych utyskiwań ludności na władze. Czy całkiem słusznych, niechaj osądzą czytelnicy. Na skutek barbarzyńskich zniszczeń miast i wsi polskich, dokonanych przez okupanta niemieckiego, logiczny podział zdalnych jeszcze do użytku mieszkań był niemiernie trudny. Dodatkowym obciążeniem akcji rozmieszczenia ludności miejskiej było równoczesne przesiedlenie mieszkańców piwnic i poddaszy do normalnych mieszkań. Wzbogacone wsie odbudowywały się z biegiem lat własnym kosztem, oddając do użytku dziś jeszcze dwa razy tyle izb mieszkalnych, co miasta, rozbudowywane w 90% w gospodarce uspołecznionej. Mimo istniejących dużych trudności, stosunki na odcinku mieszkaniowym poprawiają się z roku na rok, co uwiadczyliśmy następujące cyfry. W roku 1950 statystyka zarejestrowała na ziemiach polskich 13.68 miliona izb mieszkalnych. Ilość ta wzrosła w 1960 roku do 17.26, a w r. 1965 do 19.37 miliona. Oznacza to, że początkowa średnia 1.75 mieszkańca na izbę spadła już w 1965 r. do średniej 1.57.

W zwiększeniu rytmu rozbudowy miast stoi poza tym na przeszkodzie brak sił fachowych i związany z nim brak materiałów budowlanych. W polskiej prasie codziennej pojawiają się stale ogłoszenia państwowych przedsiębiorstw budowlanych i spółdzielni bud. Poszukują na próżno: Zbyt marnarzy, cieśli, betoniarzy itd. Poszukują na próżno: Zbyt mało młodzieży wtoczyło się tuż po wojnie niepotrzebnie na wyższe uczelnie. Dla braku sił fachowych rozwinięto się obecnie w Polsce mniej pracochłonne budownictwo z prefabrykatedów, jakościowo jednak gorsze od normalnego sposobu budowy. Jak się nie ma tego, co się lubi...

Mimo wysiłków władz stosunki mieszkaniowe nie są na razie zadawalające. Ludzie piosczą, zmecheni kilkunastoletnim bytowaniem z obcymi rodzinami we wspólnym mieszkaniu. Marzą o małym mieszkanku, w którym będą sami. Wyjadają się jednak, że upłynęła lata, zanim spełnią się ich sny.

(C. d. n.)

Rzeczy Ciekawe i Prawdziwe:

Wykrywacz płomieni

Nowy model wykrywacza płomieni opracowała jedna z firm amerykańskich. "Okiem" tego urządzenia jest element czuły na promieniowanie ultrafioletowe, ale — co najważniejsze — nie reaguje on na promieniowanie, którego źródłem jest światło żarówek, lamp jarzeniowych czy światło słoneczne. Wykrywacz znajduje się w obudowie, pozwalającej mu pracować również w atmosferze gazów wybuchowych i w zakresie temperatur od —35 do +75 stopni Celsjusza.

Mogło być gorzej

Szwedzi wydali specjalny kalendarz przeznaczony dla nieuleczalnych sceptyków i ludzi w zdeprymowanym stanie. Każda kartka kalendarza przypomina katastrofę, która wydarzyła się tego właśnie dnia i zawiera następujące zdanie: "Jeżeli ci się nie powiedzie, pamiętaj, że mogło stać się coś znacznie gorszego".

Obrotowe domy

Dziewięć okrągłych wieżowców buduje się w Kalifornii (USA). Pełny obrot odbywa się w ciągu 3 godzin; mieszkańcy mają zmienne nasłonecznienie i... krajobraz.

Drapacz chmur z plastyku

Plastyczny drapacz chmur stanął w Honolulu i pełni tam funkcję reprezentacyjnego hotelu. Zestawiony jest w całości ze standaryzowanych bloków specjalnego, odpornego tworzywa.

Uciekło stu szpiegów

Biuletyn ministerstwa spraw wewnętrznych w Bonn podaje, że w ciągu ubiegłych 10 lat stu wyższych oficerów sowieckiej sieci szpiegowskiej zbiegło lub pozostało na Zachodzie. Przyczyną decyzji wybrania wolności — pisze biuletyn — jest przeważnie atmosfera nacisku stosowanego nawet wobec funkcjonariuszy wywiadu wysokiej rangi jak również drastyczne metody rekrutacji agentów.

Niemile obliczenia

Ciało ludzkie zawiera dość wody, abyś w niej wyprał ścierkę, dość żelaza aby z niego zrobić gwóźdź, dość wapna, by wybielić pokój, dość siarki by zabić pchły dużego psa, i dość żółci by zatruć życie sobie oraz innym.

(C. d. n.)

Polskie pochodzenie następcy tronu angielskiego

Historyk angielski H. Bolitho w swej pracy pt. "The Prince Consort's Mother" (tom "A Biographer Notebook, Londyn 1950 r.") podaje rodowy wywód obecnego następcy tronu, księcia Kornwalii Karola. Po ojcu Filipie, po babce Alicji, po pradziadku Ludwiku Aleksandrze, po praprababce Julii jest on prawnukiem generała polskiego Maurycego Haukego, jak wiadomo, zabitego podczas powstania listopadowego 1830 r. za nieprzyłączenie się do tegoż powstania.

Elastyczne kadłuby statków

Stocznia w Tokio opracowuje projekt budowy statków o kadłubach łączących elastycznie za pomocą specjalnej konstrukcji zawiasów. Skłania do tego tendencja budowy statków o coraz większej długości, które muszą mieć bardzo sztywne — wytrzymałe, a więc i cięższe — kadłuby. Statki "na zawiasach" podczas dużej fali uginają się, przez co naprężenia, występujące w pozycji statku, byłyby znacznie mniejsze.

Warto nadmienić, iż nie jest to zupełnie nowa koncepcja; pierwszy elastyczny statek zbudowano przed stu laty w Anglii.

Pałace na sprzedaż

11 zabytkowych, sięgających XVI wieku pałaców weńskich chcą sprzedać ich dotychczasowi właściciele. Pałace, położone nad Canale Grande, pograżają się coraz głębiej w wodzie i trzeba prawdziwej fortuny, by je nie tylko konserwować, ale i przystosować do wymagań mieszkaniowych współczesnego człowieka.

KĄCIK LEKARSKI:

LEWORECZNOŚĆ

Prawdą jest, że większość ludzi posługuje się przy wykonywaniu wszelkich czynności przede wszystkim ręką prawą. Faktem też jest, o czym może wie niewielu, że każdy z nas najczęściej obciąża wszystkim również prawą nogę i prawe oko. Ale też, są tacy, którzy korzystają głównie z lewej ręki — ci, których nazywa się popularnie **szkamanami**.

Leworeczność występuje najczęściej wśród dzieci, głównie matych. A jest tak dlatego, że praworeczność kształtuje się dopiero pod koniec pierwszego roku życia dziecka do wykonywania różnych czynności przede wszystkim ręką prawą. Do siódmego miesiąca życia nie obserwujemy u niemowlęcia szczególnego eksploatowania prawej lub lewej ręki; najczęściej chwytają przedmioty i dotykają je obiema rękami jednocześnie. Również pomiary anatomiczne ręki, stawów i przedramienia nie wykazują w tym wieku żadnej różnicy między prawą a lewą ręką.

Praworeczność jest tą cechą człowieka, która obok wielu innych, wyróżnia go spośród wszystkich istot żywych. Cecha ta tłumaczy się działalnością ludzkiego mózgu. Ruchami prawej części ciała ludzkiego steruje lewa część mózgu, a części lewej ciała — prawa jego strona.

Badania wykazują, że lewa część mózgu ludzkiego jest bardziej aktywna i tym przede wszystkim tłumaczy się zwiększona aktywność prawej ręki. Ale wciąż jeszcze nie jest ostatecznie jasny pogląd czy zjawisko to tłumaczy się wewnętrznymi procesami zachodzącymi w prawej półkuli mózgowej i centralnym układzie nerwowym, czy też jest ono konsekwencją nierównomiernego treningu obu rąk. Neurofizjology są zdania, że efekt osiągnięty manipulowaniem przez dziecko prawą ręką w pierwszych miesiącach życia, skłania je do podobnego korzystania z prawej ręki, a to z kolei warunkuje rozwój określonych refleksów w lewej półkuli mózgowej. W ten sposób utrwała się zwiększona aktywność prawej części ciała, w tym i prawej ręki.

A jak rzecz przebiega u leworecznych? Czy w przeciwieństwie do praworecznych — stwierdza się u leworecznych zwiększoną aktywność prawej półkuli mózgowej?

Wiele przemawia za udzieleniem odpowiedzi twierdzącej. Najnowsze badania prowadzone przez neurologów i psychologów wskazują na to, że u bardzo wielu ludzi z leworecznością ruchami sterują obie półkule mózgu i mózdzku, ale przede wszystkim prawa ich strona. Jednocześnie z prawą — aktywność lewej półkuli mózgu, odpowiedzialnej za prawidłową mowę, ponadto, że leworeczności towarzyszą częściej niż praworeczności zaburzenia w mowie, czytaniu lub pisanu.

Na temat przyczyn występowania leworeczności nie można udzielić jednoznacznej odpowiedzi. Nie ulega kwestii, że zachodzi tu spłót liczących przyczyn wewnętrznych i czynników zewnętrznych.

Leworeczność może być dziedziczna; może też występować u ludzi rozwiniętych ponad przeciętność, a to było u Leonarda da Vinci i Michała Archanioła. Mogą też wchodzić w grę zaburzenia w mózgu. Ale u zdecydowanej większości przypadków leworeczność jest wynikiem niedostatecznego lub nieprawidłowego kształtowania u dziecka praworeczności.

(C. d. n.)

Retificadora BRASPOL LTDA.

Odnowiamy wszelkie typy motorów samochodowych. — Robota gwarantowana i szybka. —

CENY PRZYSTĘPNE
Rua Marechal Floriano 4100 — Fone: 4-2635
CURITIBA — PARANA

FARTUSZKI - PŁÓTNA - "MALHAS" - POŃCZOCHY -
REZKIENKI KOSZULE — Najniższe ceny i obsługa.
Przed zakupem prosimy
zbadac ceny w Skład i Fabryka: R. Claudino dos Santos, 52 (Dawnej Praca da Ordem) — Fone: 4-1698 — CURITIBA

Casa Hoffmann

VOLKSWAGEN É Com a

Revendedor Autorizado

VENDAS — ASSISTENCIA TECNICA —
PEÇAS ORIGINAIS
Av. Munhoz da Rocha, 903 - Fones: 4-6637 e 4-4555
Curitiba — Paraná

Paczki PEKAO DO POLSKI

Najtaniej, najszybciej i najsprawniej
otrzyma Rodzina i Przyjaciele w POLSCE

P O M O C

przez PACZKI PEKAO tak zw. "DO WYBORU" oraz
PACZKI SPECYFIKOWANE wg katalogu.

PEKAO posiada Paczki: żywnościowe, ze słodyczami owocami, słodyczami, upominkami dla Pań, Panów i Dzieci, maszyn do szycia, maszyn dziewiarskie, lodówki, sprzęt motorowy tj. samochody, motocykle, opony, materiały budowlane, meble, narzędzia, inwentarz żywy tj. krowy, świnię, węgiel, koks, mleki i wiele innych rzeczy...

WIELKI ASORTYMENT LEKARSTW
AMERYKANSKICH
GOTOWE DO ODBIORU APARTAMENTY
I DOMKI

Po informację i Katalogi należy zgłaszać się do:

PRZEDSTAWICIELKI Upoważnionej przez
PEKAO New York,

p. Haliny BERGMAN,
SAO PAULO

Caixa Postal Nr 5127, Tel.: 52-87-29

PEKAO POSIADA OBECNIE W SPRZEDAŻY

Samochód "Fiat P-125" produkcji polskiej z włoską licencją

w cenie \$ 2.300.00

produkowany według najnowszych metod i osiągnięć inżynierii samochodowej

Zamówienia prosimy przysłać do

PEKAO Trading Corporation,

LUB MIEJSCOWYCH PRZEDSTAWICIELI

ŻYCIE RELIGIJNE:

CZWARTA NIEDZIELA POSTU

Ewangelia św. zapisana u św. Jana w rozdziale 6

W on czas, Jezus odszedł za morze Galilejskie, to jest Tyberiadzkie. I szła za Nim rzęsa wielka, gdyż widzieli znaki, które czynił nad chorymi. Wszedł tedy Jezus na górę, i siedział tam z uczniami swymi. A była blisko Pascha, dzień święty żydowski. Podniosłszy tedy oczy Jezus, gdy ujrzał, że wielka rzęsa schodzi się do Niego, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleba, żeby ci jedli? A mówił to, próbując go; bo on wiedział, co miał czynić. Odpowiedział Mu Filip: Za dwieście groszy chleba nie wystarczy, choćby każdy mało co wziął. Rzekł Mu jeden z uczniów jego, Andrzej, brat Symyona Piotra: jest tu jedno pachole, co ma pięć chlebow jęczmiennych i dwie ryby; ale co to jest na tak wielu? Rzekł tedy Jezus: Każcie ludziom usiąść. A było trawy wiele na miejscu. A tak usiadło około pięciu tysięcy. Wziął tedy Jezus chleb, a dzięki uczyniwszy, rozdał siedzącym, a tak samo i z ryb, ile chcieli. A gdy się najedli, rzekł uczniom swoim: Zbierzcie zbývające ułamki, aby nie zginęły. Zebrałi tedy i napelnili dwanaście koszów ułomków z pięciu chlebow jęczmiennych, które zbyły tym, co jedli. Ci ludzie tedy ujrzawszy cud, który Jezus uczynił, mówili, że On jest prawdziwie Prorokiem, który ma przyjść na świat. Jezus tedy poznawszy, że chcą przyjść, aby Go porwać i ogłosić królem, uszedł znowu sam jeden na górę.

"ZAŁ MI TEGO LUDU"

Chrystus pozostawił nam piękny i wzruszający przykład miłości bliźniego, rozważając chleb dla zgłodniałych tłumów, które poszły za Nim aż na puszczę zachyczone Jego naukami. Pokazali one, że nie samym chlebem żyje człowiek i Zbawiciel wymagował od nich, że ta dbałość o duszę i nakarmić ich ciała. Zdaje się dziś czynić to samo za pomocą ludzi miłosiernych. Biskupi brazylijscy zachęcałi nas na początku Postu, aby wziąć udział w Kampanii Braterstwa, w której mamy za przykładem Chrystusa pokazać naszą miłość bliźniemu, bo Kościołowi brakują funduszy na utrzymanie wielu instytucji miłosiernych, jak sierotnice, szpitale, seminaria, przytulki dla starców itp. Od kilku lat katolicy amerykańscy, Niemcy i szwajcarscy wspomagają instytucje katolickie w Brazylii. Ale ostatnio pisali do Biskupa brazylijskich z zapytaniem, co porabiają katolicy brazylijscy? Czy nie interesują się potrzebami Kościoła, czy nie rozumieją, że mają także obowiązek wspomagania biednych. Stąd coraz więcej diecezji w Brazylii przystąpiło do tej Kampanii i coraz więcej katolicy brazylijscy wspomagają ofiarnie dzieła Kościoła. W Kurytybie Ks. Arcybiskup przeznaczył na "Pequeno Cotolengo", to jest instytucję miłosierzną, która ma się zapiekować dziećmi upośledzonymi, jak niewidomi, głuchoniemi, nierozwinięte umysłowo, epileptyczni itd. Szyszy się o pięknych przykładach niektórych katolików, którzy nie mają wiele do dania, dlatego czynią pewne umiarkowania, aby zdobyć pieniądze na tę Kampanię. Jeden 7 razy zszedł piechotą do pracy zamiast jechać autobusem, drugi nie palił fajkiś czas i pieniądze dał na Kampanię Braterstwa. Nawet dziećmi zroszumieli ideę tej Kampanii, pokazując, że ich też interesuje los głodnych i opuszczonych bliźnich. I tak jedna dziewczynka nie jadła lodów, druga nie kupiła cukierków, dając zaoszczędzone pieniądze na Kampanię Braterstwa. Wielu tak może uczynić i wtenczas będzie można zebrać miliony i pokazać innym narodom, że katolicy największego kraju katolickiego także są ofiarni i pojmują, że wiara bez uczynków martwą jest. I jak Kościół w czasie Wielkiego Postu przypomina te scenę z Sądu Ostatecznego, jak to Pan Jezus przypomniał ludziom, że był nałg, głodny, spragniony itd. i że Go nie przyodziali, nie karmili i nie napoiłi itd. I kiedy się będą pytać, kiedy widzieli Go takim, to im odpowie, że mieli Go widzieć w bliźnich swoich. Kto by nie chciał wspomóc Pana Jezusa? Wspomóc bliźniego, jest wspomóc samego Chrystusa. Ks. Z. P.

Duszpasterz odpowiada:

Jaka jest największa zaleta człowieka? — N.N.

Największą z zalet człowieka, zarówno mężczyzny jak i kobiety, to umiejętne pozycje z ludźmi. Człowiek rodzi się z instynktem współzycia w gromadzie, ale instynkt to jeszcze nie to, co umiejętność miłego, ratowego współzycia w gromadzie ludzkiej, bez wywoływania rozdziewków lub stawiania innym z przyszłościową "koscią w gardle".

Ta umiejętność przeżywania w gromadzie ludzkiej pocztywaną jest za cnotę u tych szczeniów, którzy ją posiadają. I słusznie, bo sprawia ona, że człowiek taki wytwarza wokół siebie nastroj miły, w którym każdy czuje się dobrze i radny innym czynić dobro.

Nie jest to cnota nie do zdobycia. Ludzie, którzy jej nie posiadają, to nie są bynajmniej osobnicy, obdarzeni przez nieba barbatym losem. To po prostu samolubi, dla których ich samych nie dotyczy. Ciż sami ludzie narzekają na oziębłość innych, będąc jedynie wynikiem ich własnego postępowania. Można ich zale porównać do pretensji jeża, że go niknt nie głaszcze.

Człowiek mający dar współzycia z ludźmi to człowiek o dobrym sercu. Bo z serca płynie ta dobroć, która może mu być miłym dla bliźniego, powiedzieć mu dobre słowo gdy jest smutny, bo słowa dobre wypowiedziane wtenczas, gdy cierpimy smutek, mają znaczenie kojącego balsamu.

AUTO LONDRINA
DE
GETULIO THADEU OSTROWSKI
MECANICA DE AUTOMOVEIS
LATARIA - PINTURA - ELETRICIDADE
PLANTAO AOS DOMINGOS E FERIADOS
CURITIBA - Rua João Negrão N.º 1820 - PARANA

W Kilku Zdaniach

Koncerty organowe w Łodzi

Parafia ewangelicka św. Mateusza w Łodzi synie z organizowania co roku w swym kościele koncertów muzyki organowej. Dotychczas odbyło się ich już 26. Występowali znakomici wirtuozi organowi, jak: Volker Brautigam z Lipska, Mirosław Pietkiewicz, prof. F. Rączkowski i inni. W ub roku w ramach "Dni muzyki organowej" koncertowali: M. Pietkiewicz, Joachim Grubich i Jacek Kulig. W br. podobna impreza odbędzie się na jesieni.

Misje wśród indian

Narodowa Konferencja Biskupów w Brazylii opracowuje obecnie program ewangelizacji szczepów indyjskich w Brazylii. Misjonarze pracujący wśród indian przechochodzą kurs antropologii, lingwistyki, medycyny tropikalnej i psychologii społecznej, by owoceńi pracować wśród czerwonoskórych

Wystawa ikon w Sosnowcu

W Sosnowcu zorganizowana wystawa ikon bułgarskich i rosyjskich. Poza pięknymi eksponatami w postaci zabytkowych ikon na wystawie zgromadzono również książki opisujące ikony, jako dzieła sztuki religijnej.

Misjonarze irlandzcy

Liczba misjonarzy irlandzkich pracujących w różnych częściach świata wynosi obecnie 2.309, nie licząc 541 braci zakonnych, 3.190 Sióstr oraz 482 osób świeckich. Jeśli chodzi o misje zagraniczne, Irlandia znajduje się w czołowie.

"Niepokalana" we Francji

We Francji wychodzi miesięcznik "Niepokalana" redagowany przez Misjonarzy Oblatów M. B., zupełnie wzorowany pod względem formy i treści na "Ryerczu Niepokalanej" z "Niepokalana", założonego i prowadzonego ongiś przez O. Maksymiliana Kolbego.

Księża organizują się w USA

300 księży świeckich pochodzących z 114 diecezji Stanów Zjednoczonych utworzyli Federacyjną Radę Księżą, organizację mającą na celu podnieść intelektualny poziom księży, przyspieszyć reformę soborową po parafiach oraz przygotować ludzi świeckich do czynnej współpracy z Kościołem katolickim.

Nowy francuski katechizm

W Paryżu ukazał się nowy katechizm dla dzieci i młodzieży, przeznaczony dla 8 diecezji okręgu paryskiego. Nowość tego katechizmu polega na włączeniu rodziców do pracy katechetycznej. Nauka religii będzie mogła odbywać się również w domach prywatnych, tak aby rodzice, którzy oddaliłi się od praktyk religijnych, mogli stopniowo do nich powrócić.

Kongres Eucharystyczny w Kolumbii

39 Międzynarodowy kongres Eucharystyczny odbędzie się w Kolumbii 1 do 25 sierpnia, zebrał 40 kardynałów i biskupów z całego świata. Głównymi tematami są: bieżąca nowa liturgia, raz odczyty o Sakramencie, głównie o Eucharystii.

Restaurowanie zabytkowych ikon bieszczadzkie

W Jarosławiu w rzeszowskim powiecie powstaje ośrodek konserwacji sztuki. Specjalizować na będzie w zabezpieczeniu restauracji i konserwacji cennych ikon, których większy zbiór w Europie kowej posiada Polska. Rzeszowszczyzna. Kwestia objęta będzie na tek wartościowe ikon. Hańczowej w pow. i kim.

Wieści z Polski

40 medycznych konferencji

(KAI) - W 1968 roku odbędzie się w Polsce 40 naukowych zjazdów, konferencji i sympozjów medycznych, organizowanych przez polskie towarzystwa lekarskie. W większości spośród nich przewidziany jest udział naukowców z zagranicy. Do największych wydarzeń należą będzie X Międzynarodowy Kongres Medycyny Wewnętrznej, który obradować będzie w Warszawie z udziałem przedstawicieli z całego świata. Przedmiotem obrad, obok problemów czysto klinicznych, będą również zagadnienia dotyczące zagadnień etyczne - moralno - prawnych we współczesnej terapii i eksperymencie medycznym, jak też zagadnienia dotyczące wykorzystania nowoczesnych metod matematycznych w diagnostyce chorób wewnętrznych.

43 proc. obywateli kraju urodziło się w Polsce Ludowej

(KAI) - Według szacunkowych obliczeń statystyków aktualna liczba ludności Polski wynosi 32 mln 65 tys., z czego 13.830 osób urodziło się już po wojnie. Urodzeni w Polsce Ludowej stanowią nieco ponad 43 proc. ludności kraju. Największa liczba młodzieży zamieszkuje województwa zachodnie i północne (np. w woj. szczecińskim i wrocławskim - 47 proc. ogółu mieszkańców). Przewiduje się, że już w 1970 r. na znacznym obszarze województw zachodnich i północnych połowę mieszkańców stanowić będzie ludność urodzona na tych ziemiach.

3.100 taksówek w Warszawie

(FBI) - Tygodnik "Polityka" (17.2) informuje, że Warszawa ma tylko około 3.100 taksówek. Wprawdzie stołeczne przedsiębiorstwo taksówek "wypracowało w ubiegłym roku rekordowy zysk 23 miliony złotych, ale o oczuwalnym wzroście liczby wozów nie ma na razie mowy. Według danych "Rocznika Statystycznego 1967 r." z końcem 1966 roku czynnych było w miastach polskich 18.365 taksówek.

Cała Polska - swoim Dzieciom

(KAI) - Urzeczywistnienie pięknej i szlachetnej idei - budowa pomnika - Centrum Zdrowia Dziecka, który upamiętni walkę i martyrologię dzieci polskich w okresie minionej wojny - stanowi przedmiot żywego zainteresowania całego polskiego społeczeństwa. Wyrazem tego są dziesiątki zobowiązań związanych z budową, setki listów i jakie każdego dnia napływają do komitetu honorowego i wykonawczego budowy.

ONZ zamawia utwór u K. Pendereckiego

(KAI) - Organizacja Narodów Zjednoczonych zwróciła się do oświatowej sławy polskiego kompozytora Krzysztofa Pendereckiego z propozycją napisania utworu muzycznego czyste prawykonanie utworu w siedzibie ONZ i transmisje przewidziano w 22 rocznicę podpisania deklaracji w grudniu 1970 roku.

Szwedzkie stypendium dla Polski

(KAI) - Mieszkająca stale w Szwecji architektka polskiego pochodzenia pani Leonia Geisendorf zwróciła się do władz Stow. Architektów Polskich z zamiarem ufundowania corocznego stypendium, w postaci wyjazdu do Szwecji na okresowe studia w wybranej dziedzinie architektury. Stypendium to otrzymałaby kobieta - absolwentka któregoś z krajowych wydziałów architektury, autorka któregoś z prac dyplomowych - absolwentka któregoś z krajowych wydziałów architektury, autorka najcenniejszej pracy dyplomowej. Propozycja została przyjęta, przy czym ustalono, że o stypendium mogą się także ubiegać absolwentki wydziału architektury wnetrz z wyższych uczelni

Polska flota handlowa

(KAI) - Polskie handlowe przybędzie 20 nowoczesnych statków o nośności ponad 196 ton. Armator gdański Linie Oceaniczne "Oceandrobrownicowcy" otrzymał "Bolesław Krzywousty", "Smolny", "Konin", "Władysław Giełło" o łącznym 58.400 DWT. Z ekspedycy wycofany zostanie p. "Marchlewski". Pol. br. PLO będą posiadać statków o nośności 132 ton.

Syrena ultradźwiękowa do rozbijania

W polskim Urzędzie Zegluga Morskiej został wpisany w rejestr mechanika z PLO, M. Wyzwałacz ten to twórca syreny ultradźwiękowej do rozbijania patentowa gąsia się już na 12 Podstawowa zaletą jest jej m. Wiosna jest jej na prostota - i co najcenniejsze - pełne bezpieczeństwo obsługi. Polska "syrena" działa w kierunku od reflektora, w którym mgie tunel, w którym poruszają się statki. 20 kg prototyp urządzenia widzenia o dużej precyzji. W trakcie badań wykazało się, że po modyfikacji może on sowny także w s. dach, przy czym wykonywania swego gao zadania - ma cewność stracania czeń, znajdujących spalinach.

Polonia Zagraniczna

ARGENTYNA:

"Kaziuk" w Buenos Aires

Jedną z najmilszych tradycyjnych zabaw w Domu Polskim dla Polaków zamieszkających w Gran Buenos Aires jest "Kiermasz na Kaziuka", urządzany rok rocznie przez Stowarzyszenie Polaków i Kombatantów. Tegoroczny "Kaziuk" odbył się 9 i 10 marca. Na zamówionych uprzednio stolikach przemysłowcy polscy korzystają z okazji, by pokazać swe wyroby. Poza tradycyjnym krupnikiem, oraz występami młodzieży harcerskiej — "Kaziuk" jest ulubionym od lat miejscem spotkania rodaków z całego Wielkiego Buenos Aires.

FRANCJA:

Uroczystość w Rennes

Do uroczystości setnej rocznicy urodzin Marii Curie-Skłodowskiej, obchodzonych we Francji, dotychczas ostatnio Uniwersytet w Rennes, który zorganizował ostatnio wystawę poświęconą życiu i działalności naukowej wielkiej uczonicy, połączoną z projekcją filmu biograficznego i konferencją naukową. W uroczystości otwarcia wystawy które przebiegały pod znakiem przyjaźni francusko-polskiej, wzięli udział najwybitniejsi przedstawiciele życia naukowego, kulturalnego i politycznego centrum administracyjnego Bretanii.

SZWAJCARIA:

Wybitny Kartograf Szwajcarski

Szwajcarska kartografia należała w połowie XIX wieku, a Atlas Szwajcarii Dufoura powszechnie uznawany był za wydawnictwo pod każdym względem wzorowe. Niemala była w tym zasługa wybitnego polskiego topografa, współtwórcy tego wydawnictwa inż. Aleksandra Stryjeńskiego, uczeńka Powstania Listopadowego osiadłego w Szwajcarii. Aleksander Stryjeński (1803 - 1875), wychowanek Uniwersytetu Warszawskiego, łączył gruntowną wiedzę ze zdumiewającą pracowitością. Ponad 30 lat był jednym z najwybitniejszych pracowników federalnego biura topograficznego i szwajcarska Landestopographie wysoko ocenia jego osiągnięcia. Samodzielnie opracował mapy kantonów fryburskiego i lucernieńskiego, a w opracowaniu pierwszego atlasu Szwajcarii (Siegfriedatlas) jemu przypadło w udziale odpowiedzialne zadanie sprawdzenia pomiarów topograficznych i wykonania znacznej ilości map. Pozostał po sobie również wartościowe dzieło inżynierskie — wybudowany według jego projektu most nad Rodanem w Genewie.

Polski i 100-lecia Kanady, pracy przedstawiającej historię polskiej emigracji w Kanadzie od jej początków po dzień dzisiejszy. Prace nad książką bogato ilustrowaną o objętości 300 stron są już na ukończeniu. Autorem jej jest mgr Bolesław Mawski. Spędził on okres wojny w formacjach wojska polskiego na zachodzie, a po przyjeździe do Kanady ukończył Uniwersytet w Montrealu. Wspomniana pozycja będzie drugą po książce dr Wiktora Turka "Polacy w Manitobie" (również w języku angielskim) omawiającą wkład grupy etnicznej polskiej w rozwój kulturalny i gospodarczy Kanady.

KANADA:

Awans polonijnego działacza

Z końcem ub. roku inż. Stanisław Orłowski z Toronto mianowany został "naczelny architektem studiów" w Ministerstwie Oświaty w prowincji Ontario. Na tym stanowisku (Chief Research Architect) kierować będzie wydziałem odpowiedzialnym za zagadnienia architektury budynków szkolnictwa średniego i wyższego na terenie prowincji. Inż. Orłowski został również ostatnio wybrany prezesem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich w Kanadzie. Jest także członkiem Królewskiego Towarzystwa Architektów w Anglii oraz Kanadyjskiego Stowarzyszenia Architektów. Inż. Orłowski znany jest dobrze w sferach polonijnych jako aktywny działacz, kilkakrotnie przewodniczący Harcerstwa Polskiego w Kanadzie, b. prezes oddziału torontońskiego Stowarzyszenia Inżynierów i wielokrotny członek Rady Kongresu Polonii Kanadyjskiej.

KANADA:

Książka B. Makowskiego

Oddział Okręgowy Kongresu Polonii Kanadyjskiej Niagara Falls powołał w ub. roku uchwałą w sprawie wydania w języku angielskim, dla uczczenia Tysiąclecia

DZIAŁ POETYCKI:

pod kierunkiem Stefana Czaplińskiego

Utworki naszych Czytelników

«Mówisz mi»

Mówisz mi — Iz jestem Twym słonkiem... KOCHANY
I pragniesz żyć — tylko dla mnie —
Idźm przez park — spadają kasztany —
Tulisz do serca — me ramie.

Mówisz mi — Ze nie ważne są lata —
I włos biały — jak śnieg...
Jak poeta mi szepczesz — ptaszyno skrzydłata...
Twoj los — mi na sercu legł.

Mówisz mi — Pójdźmy wśród mroków i cieni —
Zawsze pełni w Wiary! Boż! w sprawiedliwość —
Bo nadejść musi czas — że się zmieni —
A w sercach ludzkich — zapanuje miłość!

Mówisz mi — Ze ta jesień — co się zjawila —
Jak los szczęśliwy — wygrany —
Która nam życie — rozjaśniła...
W ten cudny czas — gdy spadają kasztany.

Szwecja

F. OSWIT-Grzegorzewska

OBJAŚNIENIA

Autorka, dawna harcerka z Warszawy, której przedwojenne zdjęcie w mundurku harcerskim załączamy, przebywa obecnie w Szwecji. Wiele przeszła w życiu: pierwszy mąż zginął w 1920 r. na wojnie z bolszewikami, drugiego męża wykończyli Niemcy w obozie koncentracyjnym. 17-letniego syna zastrzelili Niemcy na oczach matki podczas powstania warszawskiego na posterunku sanitarnym, gdzie pani Felicia pełniła służbę sanitariuszki. Po upadku powstania została wywieziona do łagrow niemieckich, skąd ją wyratowali Amerykanie i oddali — istny szkielet, ociekający krwią, na łóżku — Szwecji na leczenie.

Pani Felicia przysłała nam wiersze, które chętnie zamieszczamy. Są proste, szczerze, podbijają żywym uczuciem i wiarą. Bardzo się ogotowi naszych czytelników podobają i dlatego będziemy je chętnie zamieszczać.

Przy okazji apelujemy do naszych czytelników, by przysyłali nam jak najwięcej wierszy. To nie, że może w nich pozostawiać do życzenia formę. Nie każdy jest obdarzony talentem pani Zofii Ziemiąnowskiej, której utwory poetyckie są prawdziwymi perłami amatorskiej poezji. Zawszeż autorzy — amatorzy, zwłaszcza na początku, ciężko się borykają z trudnościami wyrażenia w wierszu swych uczuć, powoli nabierają wprawy i wiersze są coraz lepsze. Każdym początkującym podpowiadamy wiersze pseudonimami lub skrótami. Na życzenie autorów będziemy się starali wygładzać formę pierwszych wierszy. W ten sposób może z czasem wyjdzie spośród naszych czytelników prawdziwy talent poetycki?

Wiersze nadesłane mogą być pisane w różnych językach: polskim, ukraińskim, portugalskim itd.

Rádio Cambiuj Ltda.

ZY 5 - 27 - Kc/s - 1950 — A VOZ CATOLICA DO PARANA
Boa féria, Clube dos Sócios, Terço em Família, Hora da Músca Pontes (aos domingos das 15 às 16 horas), Esmenagens, Anúncios, Avisos e Recados para Amigos.
ARAUCARIA — FONE:109 — PARANA

pomyśleć: sierpami. Miały na sobie kapelusze ze słomy i lekkie letnie sukienki. Jedna mogła mieć lat z pięćdziesiąt, druga była młoda, zgrabna i ładna, mogła mieć 30, najwyżej 35. Tłum zgromadził się przy drutach i patrzył. One uśmiechały się, strzelały okiem i robiły swą robotę jak na przedstawieniu, popisując się swoją zwinnością.

Szpital sprawił mi zawód swoimi możliwościami ucieczkowymi. Miałem relację, że wydostać się jest z niego bardzo łatwo. Ale relacja ta pochodziła od człowieka, który sam nigdy uciekać nie próbował i nie miał praktycznego doświadczenia w ocenie warunków. Twierdził, że łatwo byłoby wydostać z obozu szpitalnego fortem. To była prawda. Ale takich rzeczy się nie improwizuje; wymagają one starannych przygotowań, a więc nieco dłuższego pobytu. A ja przecież musiałem się spodziewać, że mnie po zanalizowaniu zawartości mego zoładka, to znaczy po 48 godzinach, odesłają z powrotem do obozu. Twierdził on także, że po zasiekach drucianych da się górą przejść. I to była prawda; było to technicznie wykonalne. Zasiłek był tu pod jednym względem dostępniejszy niż w obozie: nie miał u góry daszka ze sztab żelaznych drutów, zwróconego na wewnątrz obozu i uniemożliwiającego wdrapania się na wierzch. Ale poza tym był to taki sam zasiłek, złożony z dwóch linii stupów wysokości półtora człowieka, oplecionych gęstą siatką drucianą, między którymi była przestrzeń, wypełniona kłębem płających drutów, sięgających prawie do samej wysokości stupów. A plątaniny drutów, sięgających prawie do samej wysokości stupów. A plątaniny drutów, sięgających prawie do samej wysokości stupów. A plątaniny drutów, sięgających prawie do samej wysokości stupów. A plątaniny drutów, sięgających prawie do samej wysokości stupów.

Pierwszy dzień poświęciłem na studiowanie warunków. W pierwszej noc — podjadłszy sobie o północy porządną kolację w ustępie — trochę się rozejrzałem w najbliższy otoczeniu mego baraku. Mój informator mówił mi, że można wyjść z baraku przez okno. Stwierdziłem na rzecz prosta; że można wyjść przez drzwi. Nie były one zamknięte na klucz. Nikt chorych w barakach nie pilnował. Oczywiście lepiej jest wychodzić przez drzwi niż przez okno; okna są w sypialniach, a przecież nie jest wskazane, by chorzy mogli coś dostrzec.

Na drugi dzień doszedłem do wniosku, że wobec krótkości mego pobytu w szpitalu mam tylko jedną szansę: próbować przez druty, o ile prawdą jest, że nie ma za nimi wartowników chodzących piechotą. Szpital był takim obozem jak inne: ogromnym kompleksem baraków, otoczonym zasiekami i wieżyczkami strażniczymi. Ale nie był to dokładny czworobok. Linia zasieków miała szereg załamania, gięła się w kilku miejscach w kąty i zakrety. Wypatrzyłem sobie mały odcinek w pobliżu znajdującej się już za drutami komendy obozu, zaginającej się w ten sposób, że nie był widoczny ani z lewej, ani z prawej wieżyczki. Oslaniały go z jednej strony budynki komendy, z drugiej strony dwa baraki szpitalne.

do tego odcinka wewnętrzno-obozowa ścieżka; pustą przestrzeń między obu barakami wypełniało poletko bujnie rozrosniętych kartofli. Nie było tu wartownika. Było to obok komendy, więc kręciło się tu dużo ludzi, ale spodziewałem się, że w nocy nikt się tu kręcić nie będzie. Jeśli nie postawią w tym miejscu wartownika na noc, było to idealne miejsce do próbowania przejścia przez druty.

Oczywiście, należało sprawdzić, czy naprawdę nie ma tutaj warty też i w nocy. Ale najlepszym sposobem sprawdzenia było pójść nocą i obejrzeć. A jeśli warty nie ma to, oczywiście, zaraz z tego skorzystać. Byłem sam, nie potrzebowałem nikomu składać sprawozdania. Mogłem, stwardziwszy możliwość ucieczki, uciekać od razu.

Postanowiłem pójść w drugą noc i albo od razu uciec, albo przekonać się, że warty stoją, wrócić po cichu do baraku i zrezygnować z ucieczki, chyba że mi pozwolą dłużej pozostać w szpitalu i że zdołam znaleźć czas na wydobycie się fortem.

W ciągu dnia niezmiernie przepakałem swoje rzeczy, biorąc do kwaciastego worka to, co mi było potrzebne, a umieszczając resztę w walizce, wepchniętej pod łóżko i przeznaczoną na porzucenie. Wieczorem położyłem się spać razem z innymi. Gdy barak usnął, wzięłem kwaciasty worek i po cichu wyszedłem w białej nocie do ustępu. Przebrałem się tam w mundur marynarski. Guzików nie odpruwałem; miałem zamiar w razie udania się wyjścia z obozu przesygnąć się już będąc na wolności. Worek przewróciłem do góry podszewką, zamieniając go w plecak.

Cicho otworzyłem drzwi, wiodące na zewnątrz baraku. Było już po północy. Noc była bardzo ciemna. Nie było gwiazd, niebo było pokryte chmurkami. Było dość chłodno. Jak zwykle w takich chwilach, przepemiony byłem rozsądząjąca piersi radością i lekkiem. Niebezpieczeństwo było bezsprzecznie duże. Nigdzie nie jest tak łatwo złapać kulki, jak próbując przełazić przez druty.

Miałem zamiar w razie powodzenia imprezy iść piechotą do znanej mi już stajenki w Bremenvorde, stamtąd najwcześniejszym pociągiem udać się do Bremy, a z Bremy pojechać do Tyrolu i pomaszerować do Szwajcarii.

Olbrzymie obozowisko szpitalne leżało uśpione. Baraki otulone były mrokiem. Przemykałem się pomiędzy nimi cicho i ostrożnie, nieraz z powodu ciemności, macając drogę przed sobą rękoma. Musiałem przejść cały obóz na poprzek. Tylko na głównej ulicy obozowej paliły się latarnie. Przebiegłem na drugą stronę tej ulicy nie bez lęku, rozglądając się wokoło, czy nie widzi mnie straż na wieżycy. Gdy byłem już dość blisko celu, natknąłem się niespodziewanie na patrol. Dwóch podoficerów niemieckich szło wśród baraków, rozglądając się i świecąc sobie latarkami. Byłem akurat kogoś jakiegoś śmietnika. Padłem momentalnie na ziemię, chwytając się w jego cieniu. Przesiłem w pewnej odległości ode mnie i nie mogli mnie widzieć.

Lekarze:

Dr LUDWIK RYDYGIER
Mówi po polsku. 4 lata praktyki w szpitalach USA...

DR. AUGUSTO KISZKA
CLINICA MEDICO CIRURGICA
Medico do Hospital Bom Jesus...

DR GABRIEL NOWICKI
Diploma Uniwersytetu Paraskiego
Był Profesorem Urw. Paraskiego...

Szpital:

CASA DE SAUDE DR. MOYSES PACIORNIK
PORODY — OPERACJE
Rak, rzeźniactwo i leczenie...

CASA DE SAUDE DR. COMINESE DA ROCHA
KLINIKA OGOLNA
Porody, operacje - Choroby nowotworowe...

Adwokaci:

DR LUCJAN KASPRZAK
Praca Osorio, 45, 1.º and. 105.
Załatwia wszelkie sprawy adwokackie...

DR BOLESŁAW SŁIWIANY
Załatwia sprawy cywilne, handlowe
kryminalne, robotnicze i naturalizacje...

DR EDWARD ŻELAK
Załatwia sprawy cywilne, handlowe,
kryminalne, robotnicze i naturalizacje...

Dr Stanisław Bundara
Członek Związku Adwokatów
w Brazylii
Załatwia wszelkie sprawy sądowe...

DR LEOPOLDO ANTONIO SOKOŁOWSKI
Sprawy cywilne, kryminalne,
handlowe i robotnicze...

FELIKS GOLAS
CONTADOR
Registro de firmas na Junta Comercial...

PAULO FILIPAK
ADVOCADO
Causas cíveis e comerciais. Inventários...

DR WINCENTY FLENIK
Godziny przyjęć: od 8 do 11
i od 2 do 6...

Dentyści:

DR STANISŁAW PUCHALA
CIRURGIÃO - DENTISTA
R. O. PAULO
Rua Quinzeanços, 357 - 1.º andar...

Dra. Laryssa Brylinska
Dentista
Senhoras e Crianças
Dr. Murici, 650 - Conj. 13...

DR. RENATO CESAR DA ROCHA - MÉDICO
Clínica Geral - Partos - Operações
Moléstias de Senhoras...

KĄCIK MŁODZIEŻOWY

DZIAŁ ZESPOŁU IM. MATKI BOSKIEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ

Dzień dobry, Droga Młodzieży! Post. Okres rozmyślania o Męce Pańskiej, poświęmy więc krótką chwilę na medytację:

Idziesz o Jezu — w cierniowej koronie,
Krzyż wielki barki Twe święte przyniata;
Lecz, nie ciężar Krzyża ból ostry Ci sprawia,
I łzami kwawymi rosi Twe skronie,
Inny ból — Serce pełne miłości prznika,
Tyle dalsi Judaszów — nie ma Cyrynieczyka,
I twarzy Twej świętej nie otrze Weronika.

Idziesz o Jezu — znacząc Twe słody
Kropkami Krwi Przenajświętszej,
A ludzkość szycząc z Twej męki, o Panie!
Bez przykazań — bo Dekalog jest "przestarzały"
Dępcze po śladach i pędzi na oślep,
Szukać w rozkoszach złudnych miraży;
Aż w tej gonitwie pogubi kwiaty i liście
I tylko pień suchy — beznadziejny zostanie.

Idziesz o Jezu — i sił Ci nie staje,
Upadasz pod Krzyżem raz, drugi i trzeci;
I nikt Ci z pomocą nie spieszy, o Chryste,
Nie widzi rozartwitych ramion Krzyża,
Nie słyszy głoś wołasz "Pragne!"
"Pragne" do ran przenajświętszej ludzkości przytulić,
Odrodzić ducha, wznowić nadzieję".
A tylko kiedy ludzkość zbłąkała, głos ten usłyszysz,
Nastąpi wielkie dla dusz Zmartwychwstanie!

Janina M. Urban

NASZA SKRZYNECZKA

Nasza skrzyneczka cieszy się powodzeniem, bo przysyłała do nas list z dalekiej a tak bardzo przez nas ukochniej Polski.
K O C H A N I !
Otrzymałam od Was widokówkę za którą bardzo dziękuję.
Widokówka bardzo mi się podoba i znaczki także. Proszę bardzo, niech chociaż jedna dziewczynka nawiąże ze mną korespondencję.

Ja chodzę do piątej klasy.
Zaszyłam wam wraz z listem widokówkę z Warszawy, to jest Pałac Kultury. Warszawa jest stolicą Polski.
Serdeczne pozdrowienia dla Redakcji Kąciaka, wielkiego przyjaciela młodzieży.
Proszę, spełnijcie moje życzenia. Przyślijcie kilka widokówek, a ja wam przyślę inne i kilka adresów.
Elżbieta Orzechowska — Szewarno — poczta Skrustno — pow. Rypin — woj. Bydgoszcz. — Polska.

Droga Elżbietko!
Kącik przesyła Ci całą kolekcję pocztówek. Szkoda, że tak mało młodzieży zna pisownię polską. Jakże przyjemną byłaby wymiana myśli i poznanie się listownie. Ale coś, pomimo naszych najlepszych chęci, mało jest młodzieży piszącej w języku polskim, ale nie trać nadziei, z pewnością ktoś napisze do ciebie, do tak miłej rodzaczki z dalekiej Ziemi Polskiej.

Odpowiedź na list Apolonii Wierzbickiej:
Droga moja koleżanko z daleka!
Zapoznałam mnie ze swoimi rodzicami. Bardzo ci dziękuję. Teraz ci napiszę, jak moi się nazywają: Tatusi nazywa się Adam, a mamusia Genowefa. Oprócz mnie i Arseniusza jest jeszcze trzech braciśków, Artur, Erwin i mały Cezarek. Babcia mam dwie. Jedna jest u wujka. Nazywa się Władysława Wójcik. Druga jest u stryja. Nazywa się Władysława Wójcik. Gdybyś wiedziała Polciu, jakie one znają Wiewiśniewską. Gdybyś ładnie opowiadała! Chciałoby się słuchać i jak potrafisz ładnie opowiadać! Chciałoby się słuchać całą noc.
Innym razem napiszę o "fescie" z naszej szkółki. Proszę być w sierpniu u u
Przesyłam pozdrowienia dla wszystkich i czekam na twoje przyjazne słówka.

Klarycy Wiśniewska — R.

Bardzo ciebie przepraszamy za opóźnione umieszczenie listu. Nie z naszej winy, pocztą bardzo opóźniona. W ogóle listy od naszych małych korespondentów długo wędrują. To samo dzieje się z listami Kąciaka do nas. Ale w każdym razie lepiej późno niż nigdy. Jesteśmy przekonani, że ten fakt nie stanie na przeszkodzie naszej miłej korespondencji.

Nasza droga pani Janino!
Prosimy nie gniewać się na nas za to, że tak późno pisujemy. Otrzymałymi podarkami świątecznymi nie jesteśmy, że aż się płakać chciało z radości. Opatkę i choinkę tak śliczną a do tego jeszcze obrazki. Niech Bóg da do Pana za to mocnego zdrowia.
Rodzice także serdecznie dziękują Pani za życzenia i pamiątki z Jasnej Góry.
Nie tak dawno, przysłała nam Pani tyle, tyle listów, książek, a teraz na święta tyle rzeczy i opiatek, którym dzieliła się cała rodzina.
Już wysłaliśmy dwa listy, jeden w odpowiedzi dla pani Teresy W. a drugi z podziękowaniem za książki i piękne i pozytywne. Bardzo możliwe, że się zagubiły, bo widzieliśmy ich w Kąciuku.
Pismo "Zew Jasnogórski" otrzymaliśmy trzy miesiące temu. Bardzo nam się podoba.
Dziękujemy za zdjęcie z Grupy Zespołu. Poznajemy panią na zdjęciu.
Niech Pani zawsze będzie zdrowa, czego życzymy z sercem.

Klarycy i Arseniusz Wiśniewski — R.

Kochani!
Jesteśmy wam tak wdzięczni za zainteresowanie i podziękowanie Kąciaka, że gdyby istniała możliwość, to oczywiście otrzymalibyście paczuszkę z pamiątkami. Szczęśliwie jednak ojców swoich, kulturowy język, poznać historię, to bardzo wielką zaletą, którą cenić i nagrodzić trzeba.
Podobne paczuski wysłaliśmy do małych Wierzbickich. Dotychczas nie mamy wiadomości, więc nie wiemy czy zostały pamiątki czy też się zagubiły. A byłaby szkoda. Niech pamiątki są wprost z Polski.
Prosimy o dalsze wiadomości.

List od Arseniusza do Zenona Wierzbickiego
Dziękuję za przyjazne słowa w Kąciuku. Szkoda, że jest tylko dwóch. Brazylia jest tak wielka, a tak mało jest piszących. Może się ktoś zdecydować napisać, choć zuchów nie brakuje. Kącik mi nabierać sił, muszę się...

(Dokończenie — str. 72)

EUROPA W NIEWOLI

bielone pościelowa, ręcznik, informacje o wyżywieniu, badaniach karskich itd. Siedział uroczysto za biurkiem i wyglądał bardzo czysto i pocziwie. Miał siwe po sarmacku podkręcone włosy i ubranie w bardzo starannie utrzymanym, polski mundur oficerski. Rozpytywałem go bardzo troskliwie o mój żołądek i zalecił mi przez 48 godzin nie jeść. Trudno mi było uwierzyć, że to zdradca. Robił wrażenie takiego jak inni, solidarnego z resztą kolegów i troszczącego się o ich dobro, piero wyjeżdżając ze szpitala zobaczyłem go w innej postaci: gotów był mnie wyrzucić z baru i razem z Niemcami przeprowadzić zję moich rzeczy, krzycząc na mnie po polsku takim tonem, jakby Niemcem.

Pobyt w szpitalu w Sandbostel wyrzył mi się we wspomnienie obraz przejmująco smutny. Zetknąłem się tam z gehenną głęboką doli. Mieszkańcami obozu byli przeważnie ludzie ciężko chorzy, dogorywających; wiele kalek. Po placu obozowym snuły się postacie chudzone i blade jak papier, ludzie chorzy na raka, chorzy na gruźlicę z pocunianymi nogami i rękoma, niewidomi, opuszczeni, samotni, zbawieni czyjejkolwiek opieki, żyjący wśród ludzi tak samo chorzy, opieki potrzebujących. Być ciężko chorzy to smutny los zawsze, być ciężko chorym, a równocześnie pozbawionym wolności, to dopiero sama głębia niedoli. Cóż to za straszliwa gorycz dogorywać, kiedy że dni życia ma się policzone, a być pozbawionym obecności swoich, kich, tęsknić za nimi tęsknotą, o której się wie, że nigdy nie będzie pokojona!

A jednak nawet w tym szpitalu jakoś ludzie żyli. Cierpieli, nie się, a jednak w większości pełni byli nadziei. Wychodzili na plac, grać się na słońcu, spacerowali, grali w karty, czytali, wygrzybali różnych instrumentach. W baraku naszym mieszkał znakomity lek, profesor konserwatorium muzycznego w Warszawie, dość młody, chory, i sprawiał nam wszystkim głęboką radość swoją prześliczną muzyką!

W pierwszym dniu mojego pobytu w szpitalu gruchnęła przełomowa wieść:
— Za drutami są dziewczynki!

Byli to wszystko ludzie, którzy nie widzieli kobiecej twarzy od dawno czasu, niektórzy od dwóch lat. Byli ciekawi popatrzyć na kobietę, wyglądała. Zelektryzowany tłum pociągnął w tym samym kierunku. Szli mniej więcej zdrowi, szli także i ciężko chorzy, wie umierający, bladzi, wychudzeni, ledwo trzymający się na nogach, wszędzie beznodzy, wlokący się na kulach. Poszedłem przed siebie i ja.

Za zasiekami z drutów było poletko obsiane zbożem. Dwie lub trzy przeprowadzały tam żniwa; najprymitywniejszym sposobem przed...

JĘDRZEJ GIERTYCH

Gdy się oddalił, ostrożnie wyostałem się na ostonojną barakami przestrzeń, poza którą rozciągał się wybrany przeze mnie odcinek zasieków. Było teraz jeszcze ciemniej niż przedtem. Nie widziałem przed sobą zgoła nic. Nie mogłem się na odległość przekonać, czy jest za drutami wartownik czy nie. Trzeba było podsunąć się bliżej.
Oddzielało mnie od zasieku pole kartofli. Szybko, ale jak najciszej zacząłem się przez to pole czołgać. Było to o tyle niedogodne, że brudzi szyi nie wzdłuż mego kierunku, lecz na poprzek, nie mogłem się chować w bruzdzie, lecz musiałem brudzić przeczinać. Ale nieprzekonane ciemności oraz wysoko rozkrzewiona nać kartoflana dawały mi dostateczną osłonę.
Wkrótce znalazłem się u krańca kartofliśka. Przede mną była półtorametrowej szerokości pusta przestrzeń, a za nią zasiek. Rozejrzałem się uważnie. Byłem na tyle blisko, że mogłem pomimo ciemności widzieć teraz dokładnie całą przestrzeń za drutami. Wartownika nie było.
Wstałem. Po cichutku podszedłem do drutów.
Stałem przy stopie, dużo wyższym ode mnie. Przybite były do niego druty kolczaste, biegnące poziomymi liniami od stupa do stupa; druty te tworzyły sztywną siatkę, bo pomiędzy jednym słupem a drugim przeplecione były szeregiem drutów, biegnących pionowo. Poziome druty tworzyły przy stopie jakby drabinkę.
Przeżegnałem się. Poprawiłem sobie plecak na grzbiecie i objąwszy słup oburącz, zacząłem się wspinać.
Miałem na sobie nadzwyczaj wygodne, miękkie trzewiki o cienkiej podszewce, w których stapało mi się jak w gumowych pantoflach. Zapatrzyłem się w nie w obozie w Sandbostel, już nie pamiętam jakim sposobem. Dzięki nim mogłem wchodzić na górę cicho i zwinnie. A jednak druty wydawały pod moimi stopami ciche brzęczenie.
Byłem już prawie na górze. Pozostawało mi jeszcze posunąć się wyżej o dalszy jeden lub dwa szczeble, przeleźć na drugą stronę pierwszej zagrody, trzymając się jedną ręką stupa i na pół przeleźć, a na pół przeskoczyć przez wewnętrzny, luźny zwój drutów i ucepić się słupą drugiej zagrody, przejść na jej drugą stronę i zejść z niej po zewnętrznej stronie zasieku na ziemię.
Ale nagle coś jakby mną wewnętrznie szarpnęło. Czy coś usłyszałem? Czy coś przecułem? Bez chwili namysłu szybko zlałem z powrotem na ziemię.
Usłyszałem kroki. Były one tak blisko, że nie było czasu na chowanie się w kartoflach; padłem płackiem na ziemię tam gdzie byłem, to znaczy przy samych drutach.
Leżałem równolegle do drutów oddając się w opiekę ciemnościom. Po zewnętrznej stronie zasieku szedł podoficer z psem. Sprawdzał posterunki. Poza drutami stał wartownik, w odległości nie mniejszej niż dwa metry ode mnie.

HISTÓRIA DA POLÓNIA

J. FICINSKI

Se a magnífica Confederação de Bar fosse pura e simplesmente dirigida contra a Rússia e desse apoio ao Rei, possivelmente conseguiria efeitos salutares de imprevista amplitude para o reerguimento da Nação da anarquia e para seu afastamento da inevitável derrocada.

Infelizmente, a Confederação de Bar levantara-se, também, em ódio implacável contra o Rei Stanislaw August, acusando-o de trairia e de traiçoeira ligação subversiva e subversiva com Catarina II da Rússia.

Bastante contraditórias são as opiniões dos historiadores a respeito da personalidade de Stanislaw August como Rei, mas, em conclusão, pode tirar-se uma opinião positiva a respeito do seu caráter. Brilhante pela cultura e inteligência, passara a mocidade em Cortes estrangeiras e palácios dos Magnatas, onde era tratado com mimos pelas damas, por ser uma figura sobremodo romântica. Entretanto, este exterior leviano, próprio de um cortesão, encobria pensamentos de seriedade profunda, tendências filosóficas voltairianas e de Diderot, e sinceros sentimentos patrióticos. Politicamente fora lançado pela "Família" Czartoryski, à qual pertencia, mas fora colocado no Trono pela imposição de sua amante, Catarina II da Rússia. Estes dois fatores estigmatizaram-se para sempre, lançando contra ele os Magnatas Potocki, Branicki e Radziwill, dentre outros, e a opinião pública na Polónia, sempre instigada por aqueles Magnatas, na qual, ele como Rei, não passava de um ignóbil títere nas mãos de Catarina II, prevalecta de modo geral. Mais tarde a própria "Família" engrossaria a fileira de seus intrasparentes adversários. Na opinião pública era ele um traidor da Polónia, inimigo da Nobreza e de suas sacrosantas prerrogativas, um tirano com pretensões ao absolutismo da Monarquia.

Na realidade era um intelectual patriota, ponderado e diplomata nas suas ações políticas, vivendo a tragédia da Polónia com muito mais compreensão do que os membros da insensata e corrupta oposição que contra ele se erguia, tomando-o na mira de suas investidas irracionais.

A não ser um pequeno círculo de íntimos na Corte, composto principalmente de artistas e intelectuais, encontrava-se ele virtualmente sozinho, sem elementos de absoluta confiança.

Tinha que aceitar acusações indignas e até insultos públicos, sem meios para reagir. Não possuía exército nem polícia que lhe desse força. Não dispunha de Bastilha nem de Sibéria para impor temor e respeito aos adversários. Completamente indefeso e vulnerável, acusado e pisoteado por todos, conseguiu, contudo, aguentar-se no Trono durante os trinta anos da época mais crucial da Polónia, sem perder a dignidade, sem esmorecer no permanente esforço em prol da salvação da Nação em derrocada.

Como vulto histórico merece todo respeito. O erro da brilhante Confederação de Bar consistia em ter se colocado contra o Rei, exigindo seu destronamento na base da acusação de ser conveniente nos atos do Embaixador Repnin. Isto foi politicamente explorado pela solerte Imperatriz Catarina II a qual imediatamente classificou a Confederação de Bar como rebelião contra legítimo Rei, colocando-se, deste modo, na posição de defensora da legalidade e da Realza na Polónia ameaçadas pela "revolução".

Stanislaw August posto nesta situação pelos confederados de Bar, que insensatamente alardearam seu intento de destroná-lo, fora forçado a baixar ordens ao simulacro do Exército nacional no sentido de assumir a defesa do Trono.

Era o que esperava o Embaixador Repnin para colocar às ordens do Rei as tropas russas estacionadas no território polonês para defender a legalidade contra a rebelião que se alastrava.

Com este golpe magistral o exército invasor de Catarina II defendia oficialmente a integridade do Governo legal da Polónia e a Confederação de Bar, instituída justamente afim de expulsar o exército russo do País, fora desvirtuada como "rebelde" contra seu próprio Rei. Sem demora a questão polonesa fora apresentada deste modo à diplomacia europeia.

Aproveitando as circunstâncias, Repnin, alegando sua posição de defensor do Trono da Polónia, fez vir mais tropas russas a fim de melhor se desincombrar da missão de protetor do Governo legal polonês.

Stanislaw August, ciente da confusão que se estabeleceu, tentou desesperadamente fazer os confederados compreenderem seu erro e apoiar sua ação patriótica no Trono, com que dariam força necessária ao movimento e poderiam obter resultados positivos em ampla envergadura para o bem da Nação. Neste sentido enviou aos confederados de Bar o General Mokronowski, notório partidário da França e correspondente particular com Rei Luiz XV, logo adversário político de Stanislaw August, mas que, compreendendo a boa vontade do Rei no caso, aceitou a espinhosa incumbência de a escolha de Mokronowski como intermediário para aproximação política com os confederados é uma prova de discernimento diplomático do Rei o qual demonstrava deste modo sua intenção para separar-se da Rússia e procurar apoio na França e na Áustria.

Malgrado este esforço os confederados não deram ouvidos às ponderações de Mokronowski, cegamente firmes no propósito de destronização do Rei.

Os confederados de Bar lutaram denodadamente contra as tropas russas mas, além dos brilhantes feitos dos partizans, nada puderam conseguir, o qual tornava-se cada vez mais feroz na sua ação, apesar das repetidas recomendações do Rei para que os confederados fossem tratados com menos violência possível.

O carnêlita Marek fortificou e armou o Mosteiro dos Carmelitas em Berdyczow, assumindo sua defesa e jurando não se entregar vivo, preferindo morrer sob seus escombros. Entrementes, a heroica resistência, as ruínas do Mosteiro foram tomadas de assalto pelos russos e o frade Marek, ferido, caiu nas mãos do inimigo e foi levado como prisioneiro para Kiev.

A Confederação de Bar provocou um surto de reação patriótica que explodiu esporadicamente em todos os recantos da Polónia. Parecia ter acordado no subconsciente nacional sentimentos remorsos e de culpa pela prolongada injúria da Pátria. Se a situação desesperadora em que se encontrava a Pátria. Se a Confederação de Bar tivesse um comando firme e se aceitasse a cooperação do Rei, transformara-se indubitavelmente em grande movimento nacional com força suficiente para afastar a calamitosa "proteção" da Rússia e impôr respeito às demais Nações europeias. Porém, naquele momento o comando do movimento era para assumir o comando do movimento.

Stanislaw August Poniatowski no íntimo era um democrata. Pretendia liberar as enormes possibilidades latentes que existiam no seio da massa pretérita do povo, oprimido pelas Leis egóticas da Classe dominante. Compreendia a urgente necessidade de formação de um poderoso Exército e tinha conhecimento da total existência de quadro de oficiais, por isto forçou a criação da Escola de Cadetes, a qual, apesar de pequena, formou oficiais gabarito de Kosciuszko, que fora seu aluno.

Infelizmente, a nefasta propaganda dos adversários, somada às insinuações da fatídica política de Repnin, anulavam os efeitos dos mais acertados planejamentos do Rei. Para opinião pública seus planos liberais para a democratização da Nação não passavam de atentados contra os sagrados privilégios da Classe Nobre e a própria tentativa de criação de um forte Exército não era mais do que um golpe para instaurar a Monarquia Absoluta.

Continua

Cantinho Agro-Pecuário

Jorge Zbigniew Mazuchowski

1) Plantio de tubérculos-sementes sadios, sem o anel negro purulento, de preferência procedentes de lavoura conhecida e isenta de moléstia, e que não tenham sido depositadas, junto o u em local onde foram guardados tubérculos com "murchadeira". Um único com aqueles sintomas torna suáquela toda a partilha, a qual, portanto, deve ser rejeitada.

2) Escolha das áreas de plantio. As zonas baixas e úmidas devem ser evitadas, ou então, drenadas. No caso de cultivos em terrenos inclinados, iniciar a localização das lavouras sempre de baixo para cima, pois em caso contrário, e dando-se o seu aparecimento, as águas encarrregar-se-ão de contaminar os terrenos localizados imediatamente abaixo.

3) Tratamento dos tubérculos reservados para semente, logo após a colheita, com produtos mercuriais orgânicos (formalina ou formol a 40% em solução aquosa de 3 a 5 por cento é usada para desinfetar as caixas, sacos ou locais de depósito). Esse tratamento, apesar de não matar o agente da "murchadeira", localizado internamente, é eficaz contra os de outras

moléstias da batata, conserervação para melhor conserervação da semente no depósito e melhores condições sanitárias no futuro plantio.

4) Se, apesar de todo o cuidado, aparecerem plantas isoladas com os sintomas da murcha, devem elas ser arcançadas, juntamente com todas as raízes e tubérculos, e destruídas pelo fogo. Qualquer fragmento deixado no solo concorrerá para o ataque às plantas vizinhas e para a contaminação da terra.

Inspeção cuidadosa e constante deve ser mantida no batatal.

5) Havendo, entretanto, sério ataque da moléstia, a única medida a tomar é o abandono do plantio da batata naquela lugar. Deve ser feita rotação, pelo tempo mínimo de três anos e, de preferência, com soja, milho, arroz do seço, sorgo, trigo, gramíneas. Não deve ser deixada sem plantio a terra infestada.

6) Instrumentos agrícolas, facas etc. usados no local atacado, devem ser bem lavados e desinfetados com formol a 5%, ou 15 gramas para 1 litro de água.

Ankieta "Kultury":

Czytelnictwo na emigracji

Ankieta jest anonimowa. Prosimy jedynie o zaznaczenie plci (liter M. lub F.), zawodu i wieku. Odpowiedzi na poniższe punkty prosimy nadsyłać do Redakcji "Kultury": 91, Avenue de Poissy, 78-Maisons-Laffitte, France, z zaznaczeniem "Ankieta".

Zebrany materiał posłuży nam do opracowania szkicu o polskim czytelnictwie na emigracji:

- 1) Jakie pisma prenumeruję?
- 2) Jakie pisma stale czytam?
- 3) Jakie pisma czytam dorywczo?
- 4) W roku 1967 przeczytałem:
 - książek emigracyjnych
 - książek krajowych
 - książek w innych językach.
- 5) W roku 1967:
 - a) kupiłem:
 - książek emigracyjnych
 - książek krajowych
 - b) dostałem w prezencie:
 - książek emigracyjnych
 - książek krajowych.
- 6) Książki
 - a) kupuję w księgarni
 - b) zamawiam bezpośrednio u wydawcy
 - c) wypożyczam z biblioteki.
- 7) Czy w miejscowych wypożyczalniach publicznych znajduję się książki polskie? Czy robił Pan(i) usiłowania w miejscowa biblioteka publiczna zakupić polskie książki?
- 8) Prosimy o wymienienie tytułów polskich książek, przeczytanych w r. 1967 z zaznaczeniem, które książki uważa Pan(i) za wartościowe.
- 9) Czy wysyła Pan(i) polskie książki emigracyjne lub książki w innych językach do kraju?
- 10) Czy kupuje Pan(i) tłumaczenia z literatury polskiej na język swego kraju oświadczenia? Czy ofiarowuje je Pan(i) swoim znajomym nie-Polakom?

KĄCIK MŁODZIEŻOWY

(Dokończenie ze strony 6-tej)

Drogi Zenonie, widziałem twój i rodzeństwa twego podobiznę w Kąciuku. Bardzo mi jest przyjemnie poznać cię chociaż na zdjęciu.

Pytasz się Zenonie o mechanizację rolnictwa. U nas mało używa się traktorów, bo za drogie. Może tylko 10 proc. rolników może sobie na traktor pozwolić. Reszta orze wolami. Kończąc, przesyłając koleżeńskim usciak dłoni i pozdrowienia dla wszystkich przyjaciół naszego Kąciuka.

Drogi Arseniuszu! Zanim nadejdzie odpowiedź od Zenona, przyjmij kilka słów od nas.

Otóż my także zapytujemy się stale bez odpowiedzi — dlaczego tak mało dzieci pisze do Kąciuka? Wiemy, że istnieją różne małe polskie szkółki, więc tym bardziej niezrozumiałe jest dla nas to milczenie. Tyłem mówi się o Tyśiącleciu, a czyż nie jest to najlepszy sposób uczczenia tegoż przez przygotowanie nowych placówek? Tym pytaniem kończymy dzisiejszy Kąciuk.

Janina M. Urban — Brig. Franco, 549 - Curitiba - Paraná

ESPORTE EM REVISTA

● **Campeonato Paranaense:** Curitiba - Primavera 0x0, Apucarana - Grêmio 2x1, Água Verde - Jandaia 1x1, Londrina - Ferroviário 1x0, Atlético - União 2x0, Britânia - Seleto 1x1, Paraná - Paranavaí 1x1.

● **Campeonato Carioca:** Flamengo - Bangú 1x0, Bonsu-Corinthians - América 2x1, Port. Santista - São Paulo 2x0, Palmeiras - Comercial 2x0, XV Novembro - Juventus 3x1, São Bento - Ferroviária 2x1, Guarani - Botafogo 1x1.

● **Campeonato Carioca:** Flamengo - Bengú 1x0, Bonsucesso - Fluminense 3x1, América - Campo Grande 0x0, Vasco - Madureira 4x1, Olaria - São Cristóvão 3x1.

● **Campeonato Carioca:** Flamengo - Bangú 1x0, Bonsu-Rio Grande 3x1, Novo Hamburgo - Barroso 1x1, Juventude - Pelotas 3x0, Cruzeiro - Aimoré 1x1.

GŁOS CZYTELNIKÓW:

Z CYKLU: "MOJE MIASTO"

Dawniej mawiano, że wierz się za po to, by budować rymem piekno, sztukę, ład. — Wczoraj opowiadano mi z bezwstyd-nym realizmem, że Bog jest zabobnem zaś Kościół tak dalece się zmierzchniował, że toxtrotowa muzyka wyrugowała modlitwę.

Takie i tym podobne opinie przelewają się hałaśliwie poprzez salony domów mojego miasta, gdzie wśród korowodu sularnych ludzi, kędzierzawych galantów, plyną ulicami bezwstyd, odbierający moralność wielu kobietom. Choc być wyniosłe niczym drapacze chmur, niemniej są okryte cementem i tyłkiem codziennego życia i których nie gładzą gładzara piękności ujęta w sympatii i budowie, bo ogołocione ze wszystkiego, zamieniły się w bezduszne postacie, bez serca i umiśniechu.

Płyną po ziemi - bez Boga - sądząc, że przez złudzenie zmienia się w tyśiąc megatonów, by stać się częścią Kosmosu. Piłoniemi niewiary bucha w ich żreńcach, zaś poimגיע ciału pachnie aromatem nowoczesnego miasta, gdzie cementowe kikuty drapaczy chmur zamierają w stoncu symetrycznych linii, gdzie poza cyrklem i liniąk piętroszą się stugłowe w idee, problemy, kalkulacje architekci — dający skok w przestrzeń, niczym krzyk rozpaczejki dzweczynny, której imię padło w nicość — i nie szumi już majowym wiewem rozkwitającej jani.

Miasto dla wielu — bez Boga.

Miasto pełne ludzi, gdzie człowiek jest krzywdą człowieka, gdzie uśmiech podobny do drogowskaza, gdzie krzyżują się drogi, gdzie miłosierdzie pachnie oborem pizna, gdzie nawet ręce kłami... Miasto ludzkich kukiel, podpierane szczęściem bezimiennych imion, dziś niezwyłych, martwych, jak ich ból. — Miasto, co nie miało piwcy — poety — miasto płonące w nocy srebrną gamą neonów, uginające się pod ciężarem swych gigantycznych budowli, gdzie wielu pragnęło żyć, lecz nikt nie wyślagnął ręki, by ratować brata.

Miasto — dla wielu bezdusznych — bez Boga.

W śródmięściu, od dziesiątek lat stoi inny gmach. Nie pachnie żelbetonem. Wywniosły go spracowane ręce w swej świadomości wiary i dobra. Cegły otynkowane bielą wapna, zeszcpecione wicheru czasu. Wieża blyszcząca w herbie słońca zwiastuje mieszkankom cementu i żelaza, że jednak człowiek ma duszę, że nad pogorzeliem spraw potocznych istnieje świątynia i w jej wnętrzu — Bog.

Luty, 1968. Neil

LIVRARIA S. V. D.

ARTIGOS PARA IGREJAS, RELIGIOSOS, ESCOLARES E ESCRITÓRIOS.

Rua Emiliano Perneta, 433 — Fone: 4-0136

CURITIBA — PARANÁ

PEQUENAS NOTAS

Batedura da manteiga

O tempo necessário para formar a manteiga (20 a 40 minutos) depende da temperatura, acidez, maturação do creme e do sistema e da rotação da bateadeira. Um creme posto a bater a uma temperatura muito baixa (menos de 10°C) não formará manteiga.

Conhece-se o ponto da formação da manteiga (quando os grumos formados atingirem o tamanho de um grão de ervilha), pelo ruído ou pelo vidro "Olhar" que existe na tampa da bateadeira, e que ficará limpo, o que indica que está terminada a operação.

O colônião é o melhor capim

Estão surgindo muitos capins novos, entre os quais o fazendeiro pode escolher qual plantar em seu pasto. Dependendo das condições da terra e do clima, um capim pode ser melhor do que outro; mas quando o solo é de boa fertilidade e de características físicas franco-arenosas, o Colônião ainda é o melhor capim.

Na colheita mecânica, a variedade de algodão exerce IRI/USAID, em colaboração com o Ministério da Agricultura, o gado tem aceto mais o colônião que os capins gordura, pangola, jaraguá, tapete e pensacola Bahia, nesta ordem de preferência.

Além de ser o preferido pelo gado, o capim colônião é o melhor para a engorda dos bois.

P. K. O. - WARSZAWA

SWOBODNY WYBÓR
Paczki albo Złotówki
OSZCZĘDNOŚCI ("SKUP")
ZLECENIA DO WYBORU
albo WYBRANE

Paczki PEKAO DO POLSKI

Najoszczędniej, najtaniej i bez zwłoki obdarzysz Krewnych i Przyjaciół w Polsce.

RO SJA

RUMUNIA

JUGOSŁAWIA

IKKA — BUDAPEST TUZEK — PRAHA

GENEX — Berlin

V/O VNESHPOSYLTORG — MOSKWA

EMPRESA J. RAJIC Ltda., São Paulo

Praça da Sé, 4.º — Tel.: 36-8530 — Caixa Postal 3950

